

Duru TABAKOĞLU
tabakogluduru3@gmail.com

MY PHONE IS MY PHONE

Yes! Like everyone else, I had a conflict. This conflict happened between me and my family. My dad bought my mom a new phone because my mom's phone was getting old. My mom also gave me her old phone. Actually, I may have taken it by force, but so be it :) I was very happy to have a phone for the first time. I used this phone for a month and a half. But since I was going to start 7th grade, they took my phone away from me. I was very upset about this. Because I was so used to the phone. That's why I was so angry with my parents. I insisted that they return my phone, but my father doubled his stubbornness as I insisted. I tried to involve my mother. My mom said she didn't want to get involved. I had run out of solutions one by one. I started to get sad as I got sad and cry as I cried. Because all my peers had their phones in their hands and had them. Everyone was talking to each other, studying. I, on the other hand, was myself and living a boring life. My parents didn't spend time with me either. I've been through a period of time when I say so-and-so. We were now on break. I asked for permission to turn on my phone and they gave permission. Yes! They had given permission. They were very happy to see my happiness. I didn't look at my phone much. I used it where necessary, and mostly I didn't use it when I was around my family. But now the midterm break was about to end. I was starting to get upset again. Because they were going to take my phone away from me again. The midterm break was over, but I still had my phone in my hand. I was very surprised by this situation. When I said 1 day, 2 days, 3 days, I did it for 1 week. My mom said, "Don't you think it's time to turn off your phone?" I begged a lot. I said I would look at it where necessary and I started crying. After this incident, they let me use the phone. In short, there is a lesson to be learned here. Patience... The importance of patience... Mevlana's has a saying that I love very much. "Be patient so that everything is as you feel. Be patient so that all is well."

- Türkçe

Telefonumda Telefonum

Evet! Herkes gibi bende bir çatışma yaşadım. Bu çatışma ben ve ailem arasında yaşadı. Annemin telefonu artık eskidiği için babam anneme yeni bir telefon aldı. Annem de eski telefonunu bana verdi. Aslında ben zorla almış olabilirim ama olsun:) Ben ilk defa telefonum olduğu için çok mutluydum. Bu telefonu birbir buçuk ay boyunca kullandım. Fakat 7. sınıfa başlayacağım için telefonumu elimden aldılar. Buna çok üzüldüm. Çünkü telefona çok alışmışım. Annem ve babama bu yüzden çok sinir oldum. Telefonumu geri vermeleri için çok ısrar ettim fakat babam ben ısrar ettikçe inadı iki katına çıktı. İşin içine annemi katmaya çalıştım. Annem bu işe dahil olmak istemediğini söyledi. Aklımdaki çözümler birbir tükenmişti. Üzüldükçe üzölmeye, ağladıkça ağlamaya başlamışım. Çünkü tüm yaşitlarımın telefonu elindeydi ve vardı. Herkes birbiriyle konuşuyor, ders çalışıyordu. Ben ise kendim ve sıkıcı bir hayat yaşıyordum. Ailem de benle vakit geçirmiyordu. Ben öyle böyle derken bir dönemi geçirdim. Artık ara tatildegdik. Telefonumu açmak için izin istedim ve izin verdiler. Evet! İzin vermişlerdi. O mutluluğumu gördükçe çok sevindiler. Telefonuma çok bakmadım. Gerekli yerlerde kullandım ve çoğunlukla ailemin yanındayken kullanmadım. Fakat artık ara tatil bitmek üzereydi. Yine üzölmeye başlamışım. Çünkü telefonumu yine elimden alacaklardı. Ara tatil bitmişti ama telefonum hala elimdeydi. Bu duruma çok şaşırıyordum. 1 gün 2 gün 3 gün derken 1 hafta yaptım. Annem dedi ki “Telefonunu kapatma vakti gelmedi mi sence?” dedi. Çok yalvardım. Gerekli yerlerde bakacağımı söyledim ve hüngür hüngür ağlamaya başladım. Bu olaydan sonra telefonum ailemin eline geçmedi.

Kısacası buradan çıkarılması gereken bir ders var. Sabır... Sabrın önemi... Mevlana'nın çok sevdiğim bir sözü vardır. “Sabret ki her şey hissettiğin gibi olsun. Sabret ki her şey gönlünce olsun.”